

מאורות אל העבר

י טבת |

בעצם היום הזה (תחילת המצור)

הקואליציה המצרית שנועדה לעמוד מול צבאות הבבלים על סמלי אריותיהם שעלו מן המזרח, לא סיפקה את הסחורה. בבוקר עשרה בטבת שנת 588 לפנה"ס, נוכח צדקיהו מלך יהודה כי ההימור הפוליטי שלו על הברית עם מצרים נכשל. צבאות בבל כיתרו את העיר, ומצור נוראי בן כשנה וחצי, שתואר על כל מוראותיו וזוועותיו בספר ירמיהו ובמגילת איכה יצא לדרך. באותו בוקר, אלפי קילומטרים משם, בעיר תל אביב שעל גדות נהר פְּכָר שבבבל, התנבא הנביא יחזקאל "בעצם היום הזה" לגולי יהודה שכבר ישבו בבבל, על חורבן קרב שבו ישלם העם על פשעיו. שלוש שנים מאוחר יותר, הגיע הפליט מירושלים החרבה ובישר ליושבים בבבל כי הוכתה העיר וחרב המקדש. צום העשירי של חודש טבת, הפך להיות הראשון מהצומות שציינו את חורבן ירושלים. לימים, נקבע היום גם כיום הקדיש הכללי לזכר נרצחי השואה. "צום הַרְבִּיעִי וְצום הַמִּינְשִׁי וְצום הַשְּׁבִיעִי וְצום הַעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית־יְהוּדָה לְשָׁשֶׁן וּלְשִׁמְחָה וּלְמַעֲדִים טוֹבִים" (זכריה ח').



האריות בשרידי ארמונות בבל מאת [[1]], ויקפדיה נחלת הכלל,



